

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
12.K.27.418/2014/12-I. szám

A bíróság a dr. [redacted] [redacted] ([redacted] szám alatti székhelyű) ügyvéd által képviselt [redacted] Kft. ([redacted] szám alatti székhelyű) felperesnek, dr. [redacted] [redacted] jogtanácsos által képviselt **Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság** (1088 Budapest, József krt. 6. szám alatti székhelyű) alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

v é g z é s t :

A bíróság az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 25.§-a alapján egyedi normakontroll eljárást kezdeményez az Alkotmánybíróságnál.

A bíróság indítványozza a 2013. március hó 1. napja és 2013. december hó 31. napja között hatályos, a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény végrehajtásáról szóló 58/2013. (II.27.) Korm. rendelet 62.§ (5) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását, továbbá annak kimondását, hogy a fent hivatkozott rendelkezés jelen perben nem alkalmazható.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

I.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelőségének (elsőfokú hatóság) eljárását [redacted], a [redacted] Társasház közös képviselője kezdeményezte a felperes ellen. Beadványában előadta, hogy a szolgáltatót a 2013. június hó 27-én írt levelében arra kérte, hogy a jövőben a vízdíj elszámolását a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 58/2013. (II.27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 62.§ (5) bekezdése alapján végezzék. E szerint a szolgáltató által alkalmazott elszámolási mód nem vonatkozik arra az esetre, ahol a bekötési vízmérő mellett az elkülönített vízhasználatok kizárólag hitelesített vízmérőkkel rendelkeznek. Mivel levelére választ nem kapott, ezért kérte a hatóság eljárását. Az elsőfokú eljárásban a felperes előadta, hogy a nevezett társasház bekötési vízmérőjének és a mellékvízmérők közötti vízfogyasztás különbözetét a társasház, mint főmérő szerinti fogyasztó felé számlázták, 2013. március hó 1-jét követően összesen 98.205,- Ft összegben. A felperes hivatkozott arra, hogy számlázási gyakorlatában a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény 52.§ (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján járt el, amely szerint közműves ivóvízellátás esetében az elszámolás a bekötési vízmérő mérési adatain alapul, továbbá a bekötési vízmérő és a mellékvízmérők mérési különbözetéből megállapított különbözetet a bekötési vízmérő szerinti felhasználó fizeti meg a vízközmű-szolgáltatónak.

Az elsőfokú hatóság BOO/001/2627-2/2013. számú határozatában - a hivatkozott Kormányrendelet 62.§ (5) bekezdése alapján - a bekötési és mellékvízmérők közti különbözet vonatkozásában arra kötelezte a felperest, hogy azt ne számlázza ki a bekötési vízmérő szerinti felhasználónak.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 111/531-0/2015	
Érkezett: 2015 FEBR 11.	
Példány: 2	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 db	

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
12.K.27.418/2014/12-I. szám

A határozat ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő, melyben arra hivatkozott, hogy az eljárás tárgyát képező esetben a felperes a társasházzal szemben még 2014. január hó 1. napját megelőzően folytatta vitatott számlázási gyakorlatát, amikor a 2011. évi CCIX. törvény még nem tartalmazta azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén alkalmazható lett volna az elsőfokú hatóság által hivatkozott Kormányrendelet 62.§-ának (5) bekezdése. A felperes álláspontja szerint a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 10.§-a alapján törvényt kormányrendelet alacsonyabb rendű jogszabályként nem írhat felül, ekként a törvény és a kormányrendelet jogszabályhelyeinek ütközése esetén a törvényben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

Az alperesi hatóság HAJ-410-2/2014. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében a közigazgatási határozat felülvizsgálatát kérte, kiemelte, hogy a vitatott számlázási időszakban a törvény 52.§-a nem tartalmazott arra vonatkozó rendelkezést, hogy mely esetekben, milyen feltételekkel lehet eltérni az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott szabálytól, és a törvény nem adott lehetőséget arra, hogy kivételt tegyen a végrehajtási rendelet a törvényi szabályok alól. Ezáltal a végrehajtási rendelet 62.§ (5) bekezdése törvényi felhatalmazás nélkül tartalmazta az említett rendelkezést 2014. január hó 1. napjáig, és ekként az arra alapított közigazgatási határozatok az Alaptörvénybe és a Jogalkotási törvénybe ütköznek. A felperes hivatkozott továbbá az Alkotmánybíróság 3011/2014. (II. 11.) AB határozatára, melyben azonos tényállás mellett az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az alkalmazásra kerülő Kormányrendelet annak módosítása következtében már nem ellentétes a törvénnyel, ekként a Kormányrendelet a kezdeményezésben hivatkozott okokra alapítva nem alaptörvény-ellenes. A felperes álláspontja szerint abból, hogy az Alkotmánybíróság a „már nem ellentétes a törvénnyel” szófordulatot használta, arra lehet következtetni, hogy a 2014. január 1-jét megelőző időszakra az alaptörvény-ellenesség még megállapítható.

Ezzel szemben az alperesi hatóság szerint a kormányrendelet 62.§-a a vitatott időszakban sem volt ellentétes a törvénnyel, hanem annak részletszabályait állapította meg a 2011. évi CCIX. törvény felhatalmazása alapján.

II.

Az elsőfokú hatóság határozata 2013. december hó 12. napján kelt, a hatóság vizsgálata a felperes 2013. március hó 1. napjától folytatott számlázási gyakorlatára terjedt ki.

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. Törvény 52.§-a az eljárás tárgyát képező felperesi számlázási gyakorlat és az elsőfokú hatósági határozat meghozatalának idején 2013. december 31. napjáig az alábbi releváns rendelkezéseket tartalmazta:

52. § (1) Közműves ivóvízellátás esetében az elszámolás a bekötési vízmérő mérési adatain alapul.

(2) A bekötési vízmérő és a mellékvízmérők mérési különbözetéből megállapított különbözetet a bekötési vízmérő szerinti felhasználó fizeti meg a víziközmű-szolgáltatónak.

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény 52.§-a 2014. január 1. napjával kiegészült a (2a) bekezdéssel, mely rendelkezés törvényi szinten rögzíti az elszámolás főszabályától való eltérés kötelező esetét:

52. § (1) Közműves ivóvízellátás esetében az elszámolás a bekötési vízmérő mérési adatain alapul.

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
12.K.27.418/2014/12-I. szám

(2) A bekötési vízmérő és a mellékvízmérők mérési különbözeteiként megállapított vízfogyasztás utáni víziközmű-szolgáltatási díjat a bekötési vízmérő szerinti felhasználó fizeti meg a víziközmű-szolgáltatónak.

(2a) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérően a víziközmű-szolgáltatási díj elszámolásának alapja a mellékvízmérőkön mért fogyasztás, ha

a) a bekötési vízmérő mellett az elkülönített vízhasználók elkülönített vízhasználati helye és más vízvételi helyek kizárólag hiteles, plombával vagy záró bélyeggel ellátott mellékvízmérőkkel és hatályos mellékszolgáltatási szerződéssel rendelkeznek, és

b) a mellékvízmérőkön és a bekötési vízmérőn mért fogyasztási adatok, valamint a helyszíni ellenőrzés alapján a csatlakozó hálózati szakaszon a karbantartás elmaradására visszavezethető vízveszteség vagy az elszámolatlan vízvétel lehetősége kizárható.

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 58/2013. (II.27.) Korm. rendelet 2013. március hó 1. napján lépett hatályba. A Kormányrendelet 62.§-ának (4) és (5) bekezdése az elszámolás tekintetében az eljárás tárgyát képező felperesi számlázási gyakorlat vizsgált időintervallumában az alábbi rendelkezéseket tartalmazta:

62. § (4) Az ingatlanon fogyasztott víz mennyisége szempontjából a bekötési vízmérő az irányadó. A bekötési vízmérő és az elkülönített vízhasználatokat mérő mellékvízmérők mérési különbözetéből megállapított fogyasztási különbözet esetén a bekötési vízmérő szerinti felhasználó köteles a fogyasztási különbözetet a víziközmű-szolgáltatónak megfizetni.

(5) A (4) bekezdés nem vonatkozik arra az esetre, ahol a bekötési vízmérő mellett az elkülönített vízhasználatok kizárólag hitelesített vízmérőkkel rendelkeznek.

Az Alaptörvény 15. cikkének (4) bekezdése alapján a Kormány rendelete törvénnyel nem lehet ellentétes.

Jelen perbeli esetben bár a jogerős határozatot 2014. április hó 10. napján, a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény 52.§-ának módosítását követően hozta az alperes, a vizsgálat alá vont felperesi számlázási gyakorlat tanúsítására azonban még a 2013-as év folyamán került sor. Az anyagi jogi jogviszonyokat a megvalósításuk időszakában hatályos anyagi jogszabályok alapján kell megítélni.

III.

Mindezek alapján felmerült, hogy megalapozott lehet az a felperesi álláspont, miszerint a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 58/2013. (II.27.) Korm. rendelet 2013. március 1. napja és 2013. december 31. napja között hatályos 62.§ (5) bekezdése ellentétes a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény 52.§ (2) bekezdésével, és ezáltal sértheti az Alaptörvény 15. cikkének (4) bekezdését.

A Korm. rendelet 62. § (5) bekezdése - mely szerint ez a rendelkezés nem vonatkozik arra az esetre, ahol a bekötési vízmérő mellett az elkülönített vízhasználatok kizárólag hitelesített vízmérőkkel rendelkeznek - olyan, a törvényből nem következő, azzal ellentétes rendelkezés ugyanis, melyre a Korm. rendelet kibocsátójának nem volt felhatalmazása. Egy alacsonyabb szintű jogszabály (jelen esetben a támadott Korm. rendelet) törvénnyel ellentétes szabályt tartalmazott, mely az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdését sérti.

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
12.K.27.418/2014/12-I. szám

A hivatkozott törvény 52.§-ának 2014. január 1. napjával történő kiegészítését követően a jogalkotó – a (2a) bekezdésben – rögzíti az elszámolás főszabályától való eltérés kötelező esetét, így a 2014. január 1. napjától hatályos törvényi rendelkezések összhangba kerültek a törvény végrehajtásáról szóló Kormányrendelet 62.§ (5) bekezdésében már 2014. január 1-jét megelőzően rögzített főszabálytól való eltérés szabályozásával. 2014. január 1-jét megelőzően azonban a Kormányrendelet 62.§ (5) bekezdése úgy tartalmazta a főszabálytól való eltérés esetének szabályozását, hogy a törvény ilyen eltérést nem engedett. A törvény 52.§ (1) és (2) bekezdése kizárólag azt a főszabályként érvényesülő elvet tartalmazta, hogy az elszámolás a bekötési vízmérő mérési adatain alapul és a bekötési vízmérő és a mellékvízmérők mérési különbözetéből megállapított különbözetet a bekötési vízmérő szerinti felhasználó fizeti meg a víziközmű-szolgáltatónak. A törvényből nem következő kivételként tartalmazta a Kormányrendelet 62.§ (5) bekezdése azt az esetet, amikor a bekötési vízmérő mellett az elkülönített vízhasználatok kizárólag hitelesített vízmérőkkel rendelkeznek.

Az Alkotmánybíróság 3011/2014. (II. 11.) AB határozatában, polgári perben felmerült, de mégis azonos tényállás mellett azt állapította meg, hogy az alkalmazásra kerülő Kormányrendelet annak módosítása következtében már nem ellentétes a törvénnyel, ekként a Kormányrendelet a kezdeményezésben hivatkozott okokra alapítva nem alaptörvény-ellenes. Ebből a megállapításból azonban arra lehet következtetni, hogy a 2014. január 1-i módosítást megelőzően az ellentét fennállhatott. A jelen perben pedig a hivatkozott módosítást megelőző hatályú törvényi, rendeleti rendelkezéseket kell a bíróságnak alkalmaznia, így amennyiben az alaptörvény-ellenesség megállapítható, indokolt az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárása.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 25.§ (1) bekezdése szerint, ha a bírónak az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította, - a bírósági eljárás felfüggesztése mellett - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

Mindezekre tekintettel a bíróság a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény végrehajtásáról szóló 58/2013. (II.27.) Korm. rendelet 2013. március 1. napja és 2013. december 31. napja között hatályos 62.§ (5) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását kezdeményezi az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdése vonatkozásában és annak kimondását, hogy a fent hivatkozott rendelkezés jelen perben nem alkalmazható.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 155/B.§ (4) bekezdése zárja ki.

Miskolc, 2015. január hó 30. napján

[Redacted signature]

tisztviselő

[Redacted signature]

törvényszéki bíró